

Cuvînt de început

Nu e nevoie de cuvinte răsunătoare pentru a explica dorința colectivității Românilor din Italia de a avea o revistă, de a-și expune opiniile, de a se exprima în propria limbă, de a sărbători împreună momentele majore ale istoriei poporului român precum și datinele folclorico-religioase.

Nu e nevoie de o retorică specială pentru a uni inimile românilor trăitori în Italia alături de cei răspîndiți în întreaga lume, unirea semnificînd în primul rînd cunoaștere.

Nu e nevoie de discursuri patetice începînd cu evocarea daciilor și românilor pentru a exprima

conștiința de vechime etnică pe care o au românii.

Sentimentul spiritului național e divers pentru românii care locuiesc în propria patrie și pentru cei care locuiesc, munesc, crează peste hotare, în genere integrîndu-se din punct de vedere profesional în noua patrie, ei resimt totuși o vie disponibilitate psihologică pentru tot ceea ce înseamnă «acasă», foarte greu de explicat celor care nu simt prin fibrele minții și sufletului semnificația acestui cuvînt. De obicei, cu cît procesul integrării și asimilării intelectuale este mai rapid, ca în cazul tinerilor bursieri

ai Academiei Române din Roma din anii celui de al doilea război mondial și în perioada imediat următoare, cu atît se deșteaptă înăuntrul lor sentimentul că «sînt altfel», că sînt «diverși», că sînt purtătorii unor valori spirituale diferite.

A simți că sînt purtătorii unor valori care se cer exprimate înseamnă a simți că sîntem români la originea formării noastre culturale peste care s-au așternut alte straturi de educație și instrucție universitară. Dar, ceea ce este profund în noi, ceea ce ne dă adevărata identitate psihologică trebuie exprimat cu deplina autoritate și conștiință.

Dar chiar dacă simțim în mod individual, spiritul național se exprimă prin glasul unic al unei colectivități etnice alături de alte colectivități etnice. Așa se face că recenta «Asociație Internațională a Etniei Române» înființată la Viena în 1983 își propune nu numai unirea românilor din diaspora și mai buna lor cunoaștere personală, ci și crearea unui sentiment internațional al culturii comunității românești.

Din statutul Asociației putem citi că aceasta își propune să facă mai bine cunoscute în lume valorile spirituale create de români de-a lungul secolelor, să se ocupe de problemele de istorie privind vechimea și continuitatea românilor pe teritoriul lor național, jertfele poporului român în luptele pentru apărarea ființei sale etnice și a civilizației europene, să apere valorile spiritualității românești față de orice încercare de a le falsifica sau interpreta în mod eronat, să facă cunoscute contribuțiile românilor

la progresul culturii, științei și tehnicii mondiale, să mențină identitatea românească în rîndul comunităților laice și religioase ale celor originari din România, așezați în alte țări ale lumii prin cultivarea limbii, istoriei, tradițiilor și obiceiurilor strămoșești.

Asociația Internațională a Etnie Române vine de fapt în întîmpinarea diverselor inițiative anterioare ale românilor din diverse țări. De pildă, în Italia a fost constituită statutar Asociația «Dacia» în 1980, deși inițiativa este cu mult mai veche. Printre membrii fondatori putem cita pe profesorul și compozitorul Roma Vlad, Ioana Ungureanu, profesoară la Conservatorul Santa Cecilia, Elena Scopel, profesoară de muzică, profesorul și criticul Ion Guția, Cristea Avram, actor și regizor, medicul Lazăr Anghelovici, soprana Virginia Zeani, Dna. Elena Vasiliu-Morale și alți compatrioți animatori ai culturii și artei românești și italiene.

Spiritul în care activează aceste asociații ale Românilor în diferite țări, ca și Asociația Internațională de la Viena este acela de a concentra eforturile creatoare ale românilor de pretutindeni, evitînd izolarea, fragmentarea și aversiunile politice inutile care nasc confuzii și neîncredere.

Singura «politică» validă a revistei «Columna», revistă a Asociației Dacia a românilor din Italia este aceea de a impulsiona și a face cunoscute cercetările asupra civilizației și culturii românești din România și din străinătate, în special din Italia și totodată de a polariza interesul oamenilor de cultură italieni, lingviști, istorici, istorici ai artei, folclo-

risti și etnologi, critici și poeți, – pentru limba, istoria, literatura și arta românească. Indelongata tradiție a cercetărilor de românică în Italia trebuie activată astăzi în rîndul tinerilor care studiază limba română și vor să continue cercetările universitare. De aceea, un rol important în actuala etapă a relațiilor culturale italo-romane revine universităților și cursurilor de limbă română, principalele centre de răspîndire a cunoștințelor exacte privind limba, istoria și literatura română.

Revista își propune deci în mod deosebit antrenarea tinerilor italieni care studiază sau se interesează de cultura noastră, ca și a tinerilor de origine română născuți și educați în Italia în cadrul familiilor românești sau italo-române. Cum e și firesc aceștia sînt bilingvi și dornici să cunoască cît mai mult despre țara de origine a părinților lor. Revista va fi deci bucuroasă să publice scrisorile acestor tineri, să-i ajute să lege noi prietenii, să se integreze în comunitatea românilor italieni, să călătorească în România și să-și cunoască și descopere strămoșii, să înțeleagă și să simtă peisajul și cîntecele satelor părinților lor.

Fără îndoială revista se adresează celor care plecați de mult se simt încă legați de locurile natale și în marea de reviste și ziare care inundă viața noastră cotidiană vor colabora, sprijini și citi cu plăcere nu numai articolele științifice dar și informații despre modul de viață și preocupările membrilor comunității române din Italia. E un sentiment de puternică bucurie că în spatele mi-

cii noastre identități personale se află alte și alte identități românești cu care ne asemănăm și de care ne leagă un destin comun, acela al poporului român.

Ceea ce ne unește nu este numai nostalgia meleagurilor patriei ci în primul rînd temperamentul nostru vesel, puterea de muncă capacitatea de a purta pînă la desăvîrșire realizarea scopului propus, fie științific, sau artistic, modul deschis și prietenos de a fi, ceea ce a format în jurul comunităților de români de pretutindeni și o întinsă arie de filoromâni în întreaga lume.

O revistă trăiește prin cititorii ei, de aceea ne adresăm lor așteptînd sugestii, întrebări, propuneri de articole. Planurile colectivului de redacție al revistei Columna sînt ambițioase dar ele nu se pot realiza decît în deplin acord cu cititorii care sperăm că se vor regăsi și recunoaște din ce în ce mai mult în paginile revistei. Vrem să facem o revistă vie, modernă, utilă ceea ce nu este puțin. În limita posibilităților financiare vom îmbunătăți în permanent și calitatea grafică, căci se știe că plăcerea de a citi o revistă nouă înseamnă a fi seduși de aspectul său vizual.

Cum spuneam și la început nu este nevoie de vorbe mari și de principii universale pentru a fi *impresună*, gîndind și simțind românește.

